

blive ydet et Tilskud til denne Istand-sættelse, skal jeg tage Sagen op til Overvejelse endnu en Gang, og uden at give noget Løfte derom i dette Øjeblik skal jeg tænke over, hvorvidt man ved tredje Behandling eller ved næste Finanslov kunde stille et Forslag derom, men jeg tør intet ubetinget love herom i Dag.

Det andet Samraad angaar Udsmykningen af Koret i og Færdselsforholdene ved Ribe Domkirke. Det er jo beklageligt, at der viser sig at være forskellige Meninger om selve Betimeligheden af at udsmykke Koret i Ribe Domkirke kunstnerisk. Jeg synes, at som Koret staar i Øjeblikket, er det overmaade smukt, og jeg tør næsten gentage de Ord, som en Taler har brugt her, at som den er nu, er den Landets allersmukkeste Kirke. Dog, derom kan der altid diskuteres. Men naar der derovre er saa stærkt et Ønske om, at der skal foretages en Udsmykning ved en saa anset og betydelig Kunstner som den Mand, der her er Tale om, hvis Arbejde betyder saa overmaade meget for vort Land og Folk, er det paa Forhaand vanskeligt at stille sig afvisende overfor den Tanke, og Kirkeministeriet har derfor ogsaa taget den op. Men saa er der kommet et nyt Forhold frem, idet der er rejst en stor og alvorlig Indvending mod at begynde paa et saadant Arbejde, før man har undersøgt Færdselsforholdene omkring Domkirken, har skaffet sig Sikkerhed for, at de er af en saadan Art, at de ikke vil skade Bygningen og dermed ogsaa det Kunstværk, som Kunstneren maatte skabe. Det er for mig en afgjort Sag — deri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Pinholt—, at før man har en gyldig og velbegrunnet Mening om, at der er gjort, hvad der kan gøres, for at værne Domkirken mod den Ulempe, som Færdselsforholdene maatte medføre, kan der ikke være Tale om at tage fat paa dette Arbejde. Kirkeministeriet har ogsaa efter Samraadet i Finansudvalget henvendt sig til Ribe Byraad og spurgt, hvad man fra Kommunens Side agtede at gøre for at værne Domkirken mod den Ulempe, der paaføres den af Færdselen, og man har netop gjort det under Henvi-sning til, at det er et stærkt udtalt Ønske fra Ribes Side, at denne Udsmykning skulde foregaa. Sagen staar da i dette Øjeblik saaledes, at man maa forholde sig afventende, indtil der indgaar et fyldestgørende Svar, først saa vil der kunne være Tale om at vende tilbage, eventuelt til Bevillingsmagten, med Krav om at yde Tilskud til denne Sag. Men inden dette sker, vil Sagen ogsaa paa Grund af den Betænkelighed,

der fra flere Sider har rejst sig med Hensyn til, om det er rigtigt at udsmykke Domkirken, paa ny blive gjort til Genstand for Overvejelse, før Ministeriet atter vil henvende sig til Finansudvalget derom. Hvorvidt Sagen kan fremmes til tredje Behandling, ved jeg ikke rigtig, men i alt Fald forekommer det mig, at den maa være fuldstændig overvejet, inden den kommer frem paa ny.

Maa jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Dalum Kirke, om hvilket der synes at være stor Enighed baade i Finansudvalget og mellem de Talere, der har haft Ordet i Dag, sige, at det er min Agt til tredje Behandling at stille et Forslag til Afhjælpning af den Ulykke, som Kirken i Øjeblikket lider under. Den er, saa vidt jeg kan skønne, ubrugelig, som den er, og der er al Grund til at istandsætte den. Der har oprindelig i Ministeriet været nogen Betænkelighed overfor denne Sag, fordi det er en Kommune, som ejer denne Kirke, og der kunde derfor nok være nogen Grund til at være betænkelig ved at yde den Støtte; men da Ønsket er saa udbredt, som det er, og Kirken samtidig er af den Art, som den er, er det min Agt at stille Forslag til tredje Behandling om at gennemføre en Restauration og om et Tilskud fra Statens Side, eventuelt fordelt paa flere Rater. Det nærmere ved Sagen er endnu ikke udformet; men til tredje Behandling vil man altsaa kunne vente et saadant Forslag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Tilskud til Kirken i Alleshave ligger Sagen, som det ærede Medlem Hr. Rode bemærkede, saaledes, at der har været Unighed paa Stedet ikke blot om Kirkens Beliggenhed, men ogsaa om Beliggenheden af den Præstegaard, der skal opføres. To forskellige Synspunkter har gjort sig gældende. Det ene, at det burde være i den ydre Krog af Sognet, Kirken skal bygges og Kirke og Præstegaard ligge, og at det fortrinsvis skulde være den Del af Sognet, der derved blev betjent. Fra den anden Side har man gjort gældende, at den Mand, der ansættes som Præst paa dette Sted og som Kapellan i Bregninge-Bjergsted, tillige skulde gøre Tjeneste i hele Sognet, hvad han naturligvis maa, og Hensynet hertil har fremkaldt den Dissens, der har været til Stede. Men man er jo nu i alt væsentligt blevet enig om Sagen. Den er for nylig indkommet til Ministeriet, og jeg formener, at Enigheden nu er saa udtalt, at det vil være muligt til tredje Behandling at stille Forslag om den lille Bevilling, det drejer sig om. Jeg vil saa tro, at der vil kunne vindes Flertal eller maaske Enighed